

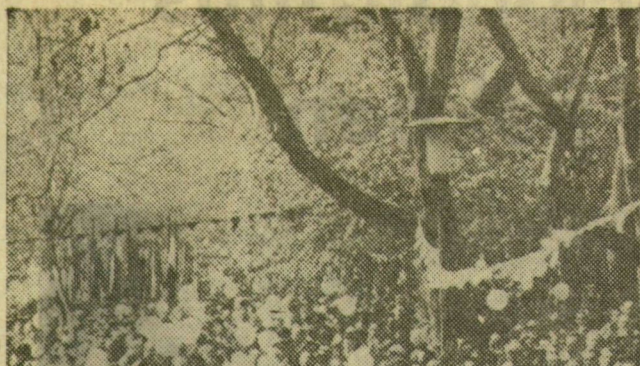
DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 101. szám

Ara: 1 forint

Szerda, 1968. május 1.

A kezek ünnepe

Mindig úgy éreztem, s úgy vagyok vele ma is: ez az ünnep a kezek ünnepe. Mégpedig az összefogódzó kezeké. A legemberibb ünnep, amikor az emberek és emberi közösségek keze találkozik össze. Központú kézfogásban, vagy a zászló nyelén, vagy a fegyver markolásában. S a találkozó kezek egyszerre ünneplik az alkotást és az összetartozást, egyszerre köszöntik a fölépített városokat és a fölépítendő holnapot; hatalmat, lebirhatatlan erőt mutatnak föl együttmozdulásukban.

Májusnak külön éposza van a nemzetközi munkásmozgalom történetében. Hatalmas, hősi ének, amit az élet énekel és énekel meg. A május elsőjék szimbólumrendszere folyvást gazdagodik, nemesedik, fényesedik 1889 óta; a számtalan menet, tüntetés, felvonulás egyetlen végeérhetetlen vonulássá áll össze a történelmi tablón.

Az „örök tavasz, örök forradalom” demonstrációja. Zászlót bontanak Munka hadvezér ismeretlen katonái. Emlékrétegek mozdulnak ezen a napon. Új tavaszi seregszemlék; erdei tisztásokra áradt, szilaj rendőrovalkal körülzárta május elsőjék. Kardlappal, gumibottal megütött, megüldözött, csizmákkal, patákkal megtört május elsőjék. Bátrak és vésző homlokúak. De: „örök tavasz, örök forradalom”. De: „elvtársaim, ez az a munkásság!”

Szabad május. A közép-keleten labda száll. Mozgalmi dalok, teli torokból éneklő új világ. Munka hadvezér ismeretlen katonái özönlenek birtokba vett támaszpontjaikról, a szilaj rendőrovalkal körülzárta május elsőjék. Kardlappal, gumibottal megütött, megüldözött, csizmákkal, patákkal megtört május elsőjék. Bátrak és vésző homlokúak. De: „örök tavasz, örök forradalom”. De: „elvtársaim, ez az a munkásság!”

A legemberibb ünnep. Felmagasztalnak a szürke hétköznapiak, a moztól zúgású műszakok. Értelmet nyer a fáradozás, küszködés, erőfeszítés, a kezek szakadatlan munkálkodása. Zeng a vers: „áldassál, emberi verejték!” Egymásba kulcsolódnak a

kezek százazrei, embermilliók találkoznak. Köszöntő kézfogásban. A zászló nyelét szorítva. A fegyver markolásában.

Május legszebb jelképe ez. Hogy akar és tud a kezek ünnepe lenni. Olvastam valahol, hogy az első tökéletes szerszám maga az emberi kéz volt. Egyik pillanatban kalapács, a másikban emelő. És finom műszer és összetartó kapocs. S hogy minden kalapács, minden emelő, s egyáltalán: valamennyi szerszám és szerszámgép konstrukciója visszavezethető az emberi kézre. Hogy tulajdonképpen érdebe öntött ujjak, kezek, karok segítene a fáradékony, s fáradhatatlan emberkének a kis műhelyekben, a gyáráriásokban, szerte a világon. A legnagyobb nagyhatalom tehát a kezeké. A munkásosztályé. Munka hadvezér ismeretlen katonáinak erejénél nincs nagyobb a földkerekségen! S nem is ismeretlen katonák többé. Év-ről évre mindinkább egymásra ismernek, egymásra találunk; tudják, vallják és diadalra viszik a jelszót ünnepeken és hétköznapiakon egyaránt.

Mi ez a jelszó? Amióta május elsőjék a munkásmozgalom fölszentelt ünnepévé, harci napjává avatták, mindig is az összetartásra, összefogásra buzdított. Tömörülésre, a haladó erők egyesítésére lelkesített. A munkás nemzetköziség vörös zászlóját magasra emelve, fennen hirdette a szolidaritás eszméit: meghatványozza erőnk, ha egymás mellé állunk, ha vállvetve haladunk előre, ha egységünk szilárd és állhatatos.

Ehhez a tanításhoz híven, ezeket a célokat és törekvéseket képviselve indul el a májusi világméretű mai nap is. Első soraiban a proletariátus legjobb fiai, következetesen internacionalista harcosai, a kommunisták. Azok a kommunisták, akiket mozgalmuk születése óta mindig is a nemzetköziség csillaga vezért. Akik nemrégiben éppen hazánk fővárosában tettek hitet az egység megszilárdítása, magasabb fokra emelése mellett, s akik a mi pártunk tevékeny közreműködésével azóta is ezért a cé-

lért munkálkodnak. Az idei május menetelésében benne dobban a budapesti konzultatív találkozó kinyilvánított akarat: együtt kell cselekedni!

Nehéz, bonyolult, sokrétű az ember méltóságáért, szabadságáért folytatott harc, országonként mások a frontok, az osztagok. Van, ahol a pusztán kenyérért kiált ma a legtöbb felirat, másutt a fasiszta terror ellen, a demokráciáért harsognak a transzparensek, megint máshol a nemzeti függetlenség hirdetőszlopa a felvonulás. A szocialista országok nagy családja a gazdasági felemelkedés, a bőrség tervrajzát teríti ki a májusi fényben. A harc sokfrontú, bonyolultabb, mint bármikor. De „az emberiségért, az örök talajon” folytatott küzdelemben épp ezért még inkább egymásra utalnak a célok, az érdekek, ugyanarra a tiszta forrásra vallanak a patatok és folyók, s ugyanoda: az emberi haladás egyetemes áramlatába torkollnak a világváltoztató szándékok.

A kezek mozdulatainak ívét, útját az értelem ragyogja be. A teremtor értelem fényében, a marxista-leninista eszmék világánál mutatja a kenyértelenségből a munkáló rendhez, a bizalmatlanságból az együttműködéshez, a pusztító háborúból a teremtor békéhez vezető utat a munkásosztály fiainak összefogása. Hogy csak a legnagyobb példát említsük; ennek az összefogásnak az energiái segítették eddig és támogatják továbbra is a hős vietnami népet az agresszió sötét erő ellenében. S ma is mellette tüntetnek a tűzszínű zászlók!

Csak a képzelet foghatja át: micsoda energiát hordoznak a világ békéjéért, haladásáért menetelők. A kéz, ez a munkára teremtő, tökéletes szerszám, ez a maga hasonlatosságára gépeket teremtő, műszerfalaknak parancsoló szerszám dolgozni vágyik. Az alkotás akaratában fonódnak össze a kezek százazrei és milliói.

Május legszebb jelképe ez. Hogy akar és tud a kezek ünnepe lenni.

SIMAI MIHÁLY

Gyufagyár:

Élüzem cím

A Gyufaipari Vállalat két gyárában — a budafokiban és a szegediben — derekasan helytálltak tavaly a munkások. Tülszajestették tervüket, számottevően javult a gyufa minősége is. A vállalat nem kevesebb mint 100 millió értékben exportált gyufát a tőkés országokba, ami tetemes devizahozamot jelentett. A szorgalmas munka, a jó gazdálkodás eredményeként elnyerték a ki-tüntető élüzem címet.

Tegnap este fehér asztalnál, a Hungária szállóban ünnepeltek a gyufagyáriak. Az MSZMP Csongrád megyei bizottságának képviselőjében Kószorús Ferenc, a pártbizottság munkatársa, a városi pártbizottság nevében Halász Árpád, a pártbizottság tagja jelent meg, s köszöntötte a dolgozókat. Feny-

vesi Tibor, a Gyufaipari Vállalat igazgatója mondott ünnepi beszédet, fejezte ki elismerését s köszönetét a jó

munkáért, majd átadta az élüzem címről tanúsító oklevelet. Ketten — Borovics József főgépész és Horváth János osztálylakatos — a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesültek. Összesen mintegy 60 ezer forintot osztottak ki ez alkalommal a jó munka jutalmaként.

Rostkikészítő, Ruhagyár,

Szőrmegvár, AKÖV:

Miniszteri dicséret

A munka ünnepe alkalmából több szegedi vállalat dolgozó részvételű miniszteri dicséretben. A szegedi központú Rostkikészítő Vállalat 27 üzemének kiváló munkáját, a tavalyi nagyarányú termelésnövekedést, jó gazdálkodást dicséri az az oklevél, amelyet Marcheschi Károlynak, a vállalat főmérnökének nyújtottak át Budapesten a Könyvüipari Minisztériumban. A Szegedi Ruhagyár dolgozó is részvételű vállalat elnyerte a Kultúrtermékek Császár Károly, a vállalat igazgatója, a gyár igazgatójának ugyancsak Budapesten, ünnepélyes keretek között nyújtották át a minisztérium dicséret oklevelét.

A Pannónia Szőrmekikészítő és Szőrmekonfekció Vállalat múlt évi jó munkájával ugyancsak kiérdemelte a Könyvüipari Minisztérium

elismerő oklevelét. Jelentős része van ebben a szegedi üzemnek, a vállalatban belül a legjobb eredményt az itteni gyár érte el.

A 10. számú Autóközlekedési Vállalat elnyerte a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium, valamint a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete által adományozott dicséret oklevelét. Ebből az alkalomból tegnap ünnepséget rendeztek a Vasútforgalmi Technikum kultúrtermében. Császár Károly, a vállalat igazgatója, a gyár igazgatójának ugyancsak Budapesten, ünnepélyes keretek között nyújtották át a minisztérium dicséret oklevelét. A Pannónia Szőrmekikészítő és Szőrmekonfekció Vállalat múlt évi jó munkájával ugyancsak kiérdemelte a Könyvüipari Minisztérium

Emlékműavatás

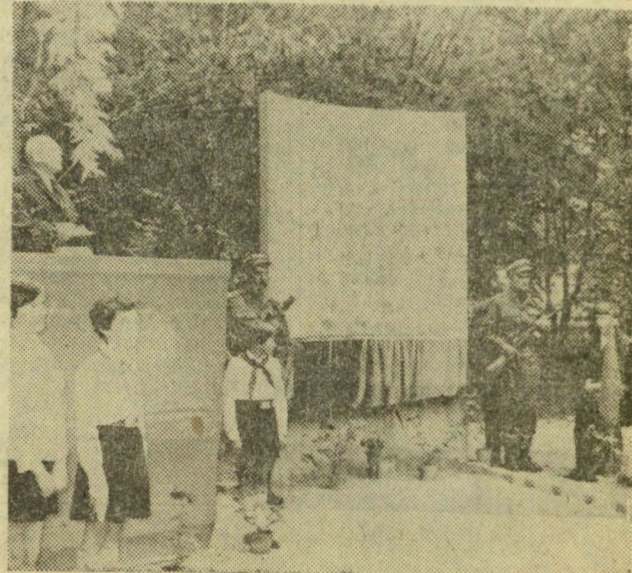
Május 1. liget

Már a kora délutáni órákban gyülekeztek tegnap a Káliai liget felé vezető úton munkásmozgalmunk köztiszteletnek örvendő szegedi veteránjai. Az ő hajdani majálisaik, párttalálkozóik színhelye volt a liget, amelynek bejáratához betonból állított emlékművet a szegedi I. kerületi tanács. A munkás-ünnep előestéjén ezt felavatták, harcos emlékeket felidézni jöttek ki több százan Szegedről és a környékről.

Ott volt dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság titkára, dr. Németh Lajos, a Szakszervezetek megyei Tanácsának vezető titkára, Papp Gyula, a Szeged városi tanács elnökhelyettese, Hofgesang Péter a Hazafias Népfront

Szeged városi bizottságának titkára, a szegedi üzemek, vállalatok, intézmények, a kerületi tanácsok és a társadalmi szervezetek képviselői.

Trisler Ferenc üdvözlő és a múlt emlékező szavai után Tombác Imre a veteránok, az újszegedi pártszervezet és népfőrbizottság, az I. kerületi tanács végrehajtó bizottsága nevében mondott ünnepi beszédet és leplezte le az emlékművet. Az ünnepségen a mártírhalált halt Dáni János özvegye szavalt el Várnai Zseni: Katonafiamnak című — egykori kirándulásaikon is oly gyakran szavalt — költeményét. A munkásor zenekar és az általános munkáskórus mozgalmi indulókkal és dalokkal működött közre. Az ünnepségen a liget a Május 1. nevet kapta.

Liebmann Béla - felvétele

Az emlékmű avatása

Éljen május 1,
a munkás nemzetköziség ünnepe!